

Naturskyddsföreningen
Östergötlands län

Överklagande

Datum 2020-01-04

Till: Förvaltningsrätten i Luleå
Länsstyrelsen i Östergötlands län
581 86 Linköping

Överklagan sändt enbart med e-post till
ostergotland@lansstyrelsen.se

Klagande:

Naturskyddsföreningen Östergötland
Organisationsnummer: 825001-8564
Adress:
Barbro Carlberg
Broddebo Borgholm
59797 Åtvidaberg
Ordförande Naturskyddsföreningen Östergötland
Tel: 072-2352026
Mail: barbro.jaxon@gmail.com

Saken:

Länsstyrelsen i Östergötlands beslut om licensjakt efter lodjur i Östergötlands län 2020, som vi anser inte uppfyller alla nödvändiga krav för beslut om licensjakt enligt jaktförordningen, och att förutsättningar för att tillåta licensjakt därmed saknas.

Överklagat beslut:

Länsstyrelsen Östergötlands beslut 2019-12-02, dnr 218-16014-19 om licensjakt efter lodjur i Östergötlands län 2020.

Överklagar härmed Länsstyrelsen i Östergötlands beslut om licensjakt efter lodjur i Östergötlands län 2020.

Begär anstånd med två veckor för komplettering pga att överklagandetiden infallit i samband med jul- och nyårshelgerna då kontakter för avstämning varit mycket begränsade.

Yrkande:

Naturskyddsföreningen Östergötland yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsens i Östergötlands beslut om licensjakt efter lo i Östergötlands län 2020, dnr 218-16014-19.

Naturskyddsföreningen Östergötland hemställer om att ärendet inhiberas till dess Förvaltningsrättens dom i detta ärende vunnit laga kraft.

Naturskyddsföreningen Östergötlands motivering och skäl till att Länsstyrelsens beslut bör upphävas:

Naturskyddsföreningen anser att jakt och viltförvaltningen ska underordnas och bidra till genomförandet av Sveriges internationella och EU-rättsliga åtaganden, framförallt fågel- respektive art- och habitatdirektivet. Naturskyddsföreningen Östergötland anser att Länsstyrelsen i Östergötlands beslut om licensjakt på lodjur inte rymms inom de internationella och EU-rättsliga ramarna och förvaltningsmässiga principerna. Det jaktbara viltet ska förvaltas adaptivt och som en delmängd av övrig biologisk mångfald på art nivå och ska inte ses isolerad från denna. Hur det jaktbara viltet hanteras påverkar andra delar av mångfalden, vilket måste vägas in vid alla förvaltningsbeslut.

I flera domar i EU-domstolen framgår att den myndighet som fattar beslut om undantag från EU-direktivet 16.1 i art- och habitatdirektivet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Dessutom ska beslut om undantag vara noggranna och tillräckligt motiverade och hänvisa till de skäl, villkor och krav som stadgas. Naturskyddsföreningen Östergötland anser att Länsstyrelsens beslut om licensjakt efter lodjur inte lever upp till detta krav. Länsstyrelsens beslut lever heller inte upp till de förutsättningar som jaktförordningen ställer för licensjakt. Enligt denna förordning ska det inte finnas någon annan lämplig lösning och jakten får inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden. Länsstyrelsens beslut uppnår ingen av dessa förutsättningar och har således inte haft fog för sitt beslut.

Annan lämplig lösning

Länsstyrelsen redovisar inte några problem som föreligger och skulle motivera undantag från fridlysningen. Man har t.ex. inte redovisat några omfattande skador på tamdjur eller annan egendom, och inte heller något hot mot allmän hälsa och säkerhet.

Undantag från fridlysning av lodjur får endast ske om lodjuret väsentligt försvårar tamdjursskötsel eller äventyrar människors hälsa och säkerhet. Undantag från fridlysning får heller inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus. Länsstyrelsen framför bl.a. som skäl att den beslutade licensjakten skulle kunna öka acceptansen för lodjuren, men erfarenhet från Sverige och USA talar snarare i motsatt riktning.

Man ska dessutom visa att det inte finns någon annan lösning vid sådana eventuella problem. Länsstyrelsen redovisar inte vilka andra lämpliga lösningar man provat och vilka effekter de haft.

I Länsstyrelsens beslutsmotivering saknas det redogörelse för de nyttor, såsom ekosystemtjänster och naturturism, som rovdjursförekomsten kan bidra med, för att nämna en av flera positiva socioekonomiska faktorer. Likaså saknas en redogörelse för gjorda förebyggande insatser och lämnade skadeersättningar samt uppgift om

begärd och genomförd skydds jakt på enskilda lodjursindivider som skulle orsakat allvarliga och upprepade skador.

Antalet lodjur idag motiverar inte licensjakt.

Den skandinaviska populationen som helhet har god bevarandestatus, men det är endast de senaste 2 åren som stammen i Östergötland (och övriga Götaland) har nått över miniminivån, och detta är första året stammen i Östergötland nått den förvaltningsnivå som satts för år 2015-2019. Miniminivån för Östergötland har nyligen höjts från 3 till 4,5 föryngringar. Förvaltningsnivån för år 2020-2025 har ännu inte justerats efter den förändrade miniminivån.

Naturskyddsföreningen Östergötland anser att licensjakt enligt Länsstyrelsens beslut inte är förenlig med regeringens mål att antalet lodjur ska öka i Götaland och minska i renskötselområdet.

Hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning

Enligt propositionen En hållbar rovdjurspolitik, 2012/13:191, punkt 10.5, ska förvaltningsplanerna, inklusive mål, vara verktyg för den praktiska förvaltningen av lodjursstammen för att nå det övergripande och långsiktiga målet att uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet, samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas. Förvaltningsplanerna bör så långt möjligt stödja sig på vetenskapliga fakta och beräkningar.

Licensjakt ska endast få ske när det är klarlagt att den kan ske hållbart. Avgörande är att arten i fråga vetenskapligt bedömts ha uppnått gynnsam bevarandestatus, med marginal bedömd utifrån försiktighetsprincipen, och att inget pekar på att den håller på att få en signifikant försämrad bevarandestatus.

Vi anser att Länsstyrelsen i Östergötland inte stödjer sitt beslut på vetenskapliga fakta och beräkningar. Ett beslut om licensjakt kräver mer vetenskaplig fakta varför detta ska genomföras och i vilken omfattning. Den genetiska faktorn är viktig i detta sammanhang och viktig att beakta vid bedömningen av om den gynnsamma bevarandestatusen äventyras. Här räcker det inte med beslut som grundar sig på förhoppningar och vaga antaganden. Bedömningen måste dessutom vara långsiktig och basera sig på vetenskaplig analys.

I Länsstyrelsens beslutsunderlag nämns inte att Naturvårdsverket beslutade den 7 mars 2019 om nya miniminivåer för lodjur och att det för Östergötlands län fastställdes en miniminivå höjd med 50 procent. Denna höjning av miniminivå bör motsvara en ökning av förvaltningsmålet till minst 10,5 föryngringar. En vetenskaplig studie vid LiU fann nyligen att Östergötland rymmer biotoper och bytesdjur som skulle möjliggöra en cirka dubbelt så stor lodjurspopulation som den nuvarande, d.v.s. 80-120 lodjur.

Selektiv jakt

I jaktförordningen och även i EU:s habitat- och fågeldirektiv stadgas det att licensjakten ska ske selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden. Enligt Länsstyrelsens beslut finns inget krav på selektiv jakt. Den beslutade licensjakten kan

inte sägas vara selektiv, då det är omöjligt att i fält skilja honor från hanar och även svårt att skilja mellan vuxna och fjolårsungar. Det framgår inte av beslutet hur detta ska lösas för att jakten ska genomföras selektivt.

Naturskyddsföreningen Östergötland anser att Länsstyrelsen i sitt beslut om licensjakt på lodjur år 2020 inte visat att man följer jaktförordningen eller EU:s rättsliga åtaganden och att beslutet om licensjakt på lodjur därför ska upphävas av Förvaltningsdomstolen.

Naturskyddsföreningen Östergötland

Barbro Carlberg, ordförande
Göran Toss, vice ordförande
Rolf Ström, styrelseledamot